

Adenauer in De Gaulle se sestrata v Parizu

Zahodnonemški kancler je odšel v Pariz in se pomenil s francoskim predsednikom republiko o mednarodnih vprašanjih, ki zanimajo obe državi.

BONN, Nem. — Sestanki med Adenauerjem in De Gaulleom so postali že navada. Vsako leto jih je par. Tudi letos bi se morala sestati še pred tedni, toda v Parizu so se zadnje mesece obnašali proti Nemčiji tako nerodno, da se je Adenauer nad Parizom upravičeno pošteno razjezil.

Ni mu bilo prav, da Francija tako malo povdarja pred javnostjo pomen nemško-francoskega prijateljstva. Na francoski narodni praznik ni De Gaulle na primer sprejel nemškega poslanika, pač pa poslanike drugih velikih držav. Ministrski predsednik Debre se je v svojih govorih zaletel in trdil, da nekaj pomenijo samo tiste države, ki same producirajo atomsko strelivo, med "odgovorne" velike države je pa štel samo Ameriko, Francijo in Anglijo.

Vse take podrobnosti so močno zbadale nemško politično javnost, Adenauerja pa tako razburile, da sploh ni hotel iti na burilno, da je izgladil sedanje nesporazume in uredil nekaj evropskih vprašanj, kot na primer hitrejšo organizacijo "evropskega trga"; da je bilo dosti govora tudi o ameriških volitvah in moskovskih grožnjah, je razumljivo, toda Evropa vsemu temu ne pripisuje posebnega pomena.

Senator Johnson miri pristaše, celi rane

JOHNSON CITY, Tex. — Podpredsedniški kandidat senator L. Johnson je končal svoj počitek po demokratski konvenciji in odšel na deželo, da miri razburjene demokratske duhove in celi rane.

Na svoji poti do senatorja Kennedyja se je ustavil pri svojih južnih prijateljih in se z njimi pogovarjal o političnem položaju. Obiskal je tudi Trumana z očitnim namenom, da ga pridobi za volivno kampanjo. S Kennedyem se je posvetoval o prihodnjem zasedanju Kongresa.

Johnson je rekel, da misli, da mora Kongres rešiti le še par važnih zadev: nekaj zakonov, ki se tičejo proračuna, zakon o minimalni mezdi in o bolniškem zavarovanju itd. Upa, da bo Kongres končal delo do začetka septembra. Tako upanje ima tudi predsednik predstavniškega doma Rayburn, ki ga je Johnson tudi obiskal.

Novi grobovi

Joseph Koprivec

V soboto zjutraj je umrl v Euclid-Glenville bolnišnici Joseph Koprivec s 13515 St. Clair Ave. Star je bil 59 let in rojen v Barbertonu, Ohio. Delal je pri Bishop & Babcock Co. do vpočitve pred 4 leti. Tukaj zapušča ženo Frances, roj. Luzar, nečakinjo Lužarjeve družine na E. 69 St., v starem kraju tri sestre in enega brata. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8:30 iz Zakraskovega pokopališča. V cerkev Marije Vnebovzete ob desetih, nato na pokopališče Kalvarija.

John Bergant

V petek je preminul na svojem domu na 19706 Cherokee Ave. 70 let star John Bergant, rojen v Sloveniji, odkoder je prišel v Ameriko okrog leta 1912. Tu zapušča soprogo Frances, sinove Stefana, Andrewa, Alberta in Josepha, hčeri Mrs. Mary Ann Kirk in Mrs. Frances McGlynn, 16 vnukov ter brata Ludviga in Vinka. Pogreb bo danes zjutraj iz Mary A. Sve-tek pokopališča. V cerkev sv. Pavla ob desetih, potem pa na All Soul's pokopališče.

Koreja pred novimi težavami in nemiri?

Demokratska stranka je zmagala pri volitvah, tekmo katerih so na več krajih sežgali volivne skrinjice. — Zmagovalci razcepljeni!

SEOUL, Kor. — Pretekli teden so imeli v Južni Koreji volitve v narodno skupščino. Dve tretjini vseh poslanskih mest v novem parlamentu si je priborila demokratska stranka, ostane pa so si razdelile liberalna in druge. Tekom samih volitev je prišlo na več krajih od ostrih izgrediv in nemirov, tekmo katerih so bile sežgane volivne skrinjice in uničeni volivni dokumenti. Predsednik demokratske stranke Chang je izjavil, da bo vlada poklicala na pomoč vojaštvo, če ne bo drugače mogoče nemirneže spraviti k pameti in spoštovanju ljudske volje.

Demonstrantje so govorili o volivnih goljufijah in zahtevali "nove volitve," ko še niso bili znani niti izidi prav kar izvedenih.

Demokratska stranka bi z lahkoto vodila deželo, če bi bila složna, žal se je razklala v dve enako enako močni skupini. Eno vodi Chang, bivši korejski poslanik v Washingtonu, drugo pa Yoon. Če ne bo prišlo med njima do sporazuma, čakajo Korejo zopet težki dnevi in nove zmede, posebno še, ker ima velike težave z naraščajočo inflacijo.

Pri Goodyear in Firestone dosežena nova pogodba

CLEVELAND, O. — Zastopniki podjetij Goodyear Tire & Rubber Co. ter Firestone Tire & Rubber Co. so se v soboto sporazumeli s predstavniki delavskih unij in pristali na zvišanje plač kakim 39,000 delavcem za 9,5 centa na uro.

Novi dogovor bo predložen v odobritev članstvu delavskih unij.

Odpor proti Castrovi zunanjemu politiki raste

Države Latinske Amerike so postale pozornejšje na delo Castrovih zastopnikov in pristašev.

HAVANA, Kuba. — Castro je moral preklicati kongres gospodarsko zaostalih narodov, ki ga je napovedal za september. Priglasilo so se za kongres samo zastopniki azijskih in afriških držav, pa še ti niso stali pogoji, da pridejo samo takrat, ako se bodo udeležile kongresa tudi države Latinske Amerike. Te niso pokazale za kongres nobenega zanimanja, kaj šele navdušenja. Priglasile so se samo Venezueli, Mehiki in Panami. Castru ni kazalo drugega kot kongres "odložiti" na nedoločen čas.

Zmeraj več ameriških držav je začelo stopati na prste Castru. Venezuelski prestolici Caracas je policija hotela prijeti Castrovega zaupnika, ker je baj organiziral demonstracije proti kubanskim političnim beguncem. Ker je Kubanec kazal znake, da se bo branil z orožjem, je bil ob priliki aretacije obstreljen. Brazilija je izgnala Castrovega diplomata, ker se je pečal samo s tem, da je organiziral dijakine delavce v "društva prijateljev Kube."

Castrov režim ima tudi težave z obratovanjem v zasebnih rafinerijah. Rafinerije delajo komaj s 60-80% zmogljivosti, Rusi jim ne morejo dobaviti pravočasno potrebne nafte. Rusom namreč manjka takerjev, ker jim jih nihče neče dati v najem, kar jih pa najamejo, morajo pa zanje plačevati drago najemnino. Tako so za Moskvo postale dobave nafte kubanskim rafinerijam ne ravno donosen posel.

Podjetja se nočejo posloviti od optimizma

NEW YORK, N. Y. — Ako-ravno cene za industrijsko blago in surovine padajo po vsem svetu, se voditelji naše industrije ne dajo oplasiti. Še zmeraj trdijo, da je konjunktura pred vrati.

Znani Narodni odbor za industrijsko konferenco, ki je med najvplivnejšimi zastopniki naše industrije, je dognal med svojimi člani, da so polni optimizma za bližnjo bodočnost in da svoj optimizem utemeljujejo s sledenčimi okoliščinami: potrošniki so bili prvih šest mesecev skromni v svojih nakupih, toda za jesensko sezono se bodo pa oživili. Takrat bodo tudi veletrgovine začele kupovati za svoje zaloge, kar bo dalo povod tovarnam, da bodo pokazale več zanimanja za nakupe surovin. Treba je dalje računati, da pridejo v drugi polovici leta skoraj vse industrije, od avtomobilske do tekstilne, na dan z novimi vzorci, kar zopet poživijo gospodarstvo.

Poročilo Odbora previdno dostavlja, da so bili podjetniki takih misli tudi pred lanskim Božičem in da so se pri tem urezali.

Država z najdaljšim imenom, a najmanjšim obsegom PROVIDENCE, R. I. — Rhode Island je najmanjša država v Uniji, pa ima najdaljše ime: "State of Rhode Island and the Providence Plantations."

Iz slov. naselbin

Chicago, Ill. — Preteklo soboto je tu preminul 85 let stari John Strah doma iz okolice Radec v Sloveniji. V Chicagu je zapustil dva sinova, Ludvika in Viljema, hčere Mary Tersina, Jožefino Baffetti in Ano Zagar ter vnuke in pravnuke.

Mauritanija 28. nov. neodvisna republika!

PARIZ, Fr. — Francoska kolonija Mauritanija ima že sedaj popolno avtonomijo s parlamentarno vlado. Njen ministrski predsednik Moktar Oud Daddah je bil sedaj v Parizu in se dogovaril v De Gaulle, da bo njegova država postala 28. novembra popolnoma samostojna.

Jeseni se bodo dogovorili o potrebnih formalnostih. Glas-som francoske ustave bo Mauritanija še zmeraj v sklopu francoske skupnosti. Navezana bo namreč na Francijo v gospodarskem in kulturnem oziru. Francija ji bo dajala tudi nekaj podpore, da ne bodo že prvi samostojni proračuni zaključeni s primanjkljajem.

Mauritanija je zadnja izmed 12 bivših francoskih kolonij v Afriki, ki bo dobila popolno neodvisnost. De Gaulle je tako dosegel, da se je Francija znebila odgovornosti za afriške kolonije, pa jih bo vključil temu držala v svoji skupnosti, če ne vse, pa vsaj večino.

Kampanja na vrslu po zasedanju Kongresa!

Nosilca demokratske liste sta izjavila, da je treba najprej končati delo v Kongresu, potem pride na vrsto volivna kampanja.

CLEVELAND, O. — Podpredsednik demokratske stranke Lyndon B. Johnson se je na poti s sestanka s predsedniškim kandidatom J. Kennedyem v Hyannis Port ustavil v Clevelandu. V razgovoru z županom A. Celebrezzem in drugimi demokratskimi vodniki je izjavil, da sta se s Kennedyem spoprijateljila, da je treba najprej končati "ljudsko" delo, delo v Kongresu za najpotrebnejšo zakonodajo, potem bo šele čas za volivno borbo.

Izjava je brez dvoma odgovor na Nixonove besede, da je volivno kampanjo že začel. Nixon bi imel rad, da bi Kongres za konec tedna ne zasedal in tako dal kandidatom možnost za volivne nastope. Demokratski vodniki v Kongresu so proti taki rešitvi in hočejo, da Kongres svoje delo čim prej v celoti konča.

Neurje s ločo

CLEVELAND, O. — V soboto sredi popoldneva je pridivilo nad mesto neurje. Dež je lil kot iz škafe, padala pa je tudi kot jabolka debela toča. Strela je udarila na več krajih in povzročila ponekod prekinitev električne napeljave.

Zopet uspel poskus z raketo Polaris

CAPE CANAVERAL, Fla. — Atomsko podmornica G. Washington je v soboto izstrelila uspešno že tretjo raketo Polaris izpod vodne gladine. Poskus je popolnoma uspel.

HAMMARSKJOELD DVOMI O USPEHU ZN V KONGU

Vlada Konga je zahtevala od glavnega tajnika ZN, da poljše čete v Katango, ki se je ločila od ostale republike Konga, ki je v tej prišlo do upora. Belgija, katere vojaštvo skrbi za mir in red v Katangi, nima načelno nič proti prihodu čet ZN, toda šele po "razgovorih." — Prvi pojavi odpora proti ZN. — Lumumba na poti domov.

LEOPOLDVILLE, Kongo. — Nagel prihod čet Združenih narodov v Kongo je vzbudil upanje, da bo tem uspelo vzpostaviti v deželi mir in red ter tako ustvariti temelj za mir in red napredek. Glavni tajnik ZN Dag Hammarskjöld je po svojih razgovorih s predsednikom vlade Konga Lumumbo odletel pretekli teden preko Bruxellesa, kjer je imel razgovore s predstavniki Belgije, v Kongo, da na lastne oči prouči položaj in izdela primerne načrte. V prestolnici Konga je bil nad vse navdušen sprejet. Težave pa so se pojavile tekom razgovorov s člani kongoške vlade. Ta je zahtevala od njega, da pošlje čete ZN v Katango, ki se je od Konga ločila. Hammarskjöld je miril in skušal pripraviti vlado k potrpežljivosti, kar pa mu ni posebej uspelo. To, kar je videl in doživel v Kongu v nekaj dneh, je vzbudilo v njem dvom, če je ZN mogoče uspeti ali ne.

Hammarskjöld se je takoj po svojem prihodu v Kongo sestal s predstavniki vlade in s predsednikom republike Kasavubu. V soboto je imel s svojimi pomočniki sestanke z vlado, ki ga je ta označila za "burilno." Po tem sestanku je bilo izdano skupno poročilo, ki pravi, da je bila imenovana posebna komisija, ki bo sodelovala z glavnim tajnikom ZN za "čim boljše izvršitev" resolucije Varnostnega sveta ZN in "posebno za vprašanja tičajoča se Katange."

Belgijci v Katangi

Predsednik vlade Katange Combe je pozval ob začetku nemirov v pokrajino belgijske čete in se nato ločil od ostale republike čes, da uvaža predsednik njene vlade Lumumba v deželo komunizem. Belgijske čete so se povabilu odzvale in hitro vzpostavile mir in red. Tako je Katanga danes edina pokrajina v Kongu, kjer delo poteka v miru in imajo ljudje redno zaposlitev. Ker daje Katanga zaradi svojega velikega rudnega bogastva okoli dve tretjine vsega narodnega dohodka Konga, je razumljivo, da se osrednja vlada poganja za to, da bi ostala Katanga del države.

Pokrajinska vlada se je proglasila za neodvisno in poslala zastopstvo k ZN v New York, da doseže od njih priznanje neodvisnosti. Povabila je tudi glavnega tajnika ZN Hammarskjöelda v prestolnico Elizabethville. Ta je obisk odklonil, ker bi s tem nekako priznal neodvisnost Katange.

Belgija je Hammarskjöldu dosti jasno namignila, naj ne vtika svojih prstov v Katango, dokler ne bo položaj jasnejši. Čete ZN nimajo pod nadzorstvom niti ostalega dela Konga.

Težave so velike

Vlada je nenadno oklicala policijsko uro ob šestih zvečer, ne da bi ZN, ki skrbe za red v prestolnici, preje vprašala za svet. Sodijo, da je vlada to storila, ker se je bala nemirov, ko ni bila sposobna delavstvu dati plač, ki jih je pričakovalo. Upor v začetku meseca je v prestolnici in po večini dežele ustavil vsako gospodarsko dejavnost in s tem seveda tudi državne dohodke.

V prestolnici je prišlo do prvih nastopov prebivalstva proti četam ZN, ki vrše policijsko službo. Ko so te prijele neko-

ga, ki je iztrgal neki ženski v sredi mesta ročno torbico, so domačini začeli nad temi kričati in skušali rojaka rešiti iz njihovih rok.

Lumumba na poti domov OTTAWA, Can. — Predsednik kongoške vlade je iz Washingtona kjer se je razgovarjal s predstavniki vlade, prišel sem na dvodnevni obisk, tekmo katerega se je razgovarjal tako s samim predsednikom vlade Dieffenbakerjem kot tudi s člani zunanjega ministrstva. Kanada mu je obljubila tehnično pomoč, posebno v osovju, ki je sposobno francoskega jezika.

Lumumba je svoj obisk ne pričakovano skrajšal za en dan in se vrnil v New York. Ali ga je k temu pripravil položaj v Kongu samem ali pa razgovor s predstavnikom Sovjetije, ni jasno.

ZDA zavrile napad na Belgijo

WASHINGTON, D.C. — Ko je bil predsednik kongoške vlade v Washingtonu, je ob svojem odhodu izjavil, da spravljajo Belgijci celo Afriko v nevarnost vojne. Ta izjava je vzbudila nevoljo in državno tajništvo je smatralo za potrebno, da javno pove, da ne mara imeti z njo nobenega posla, nasprotno, da belgijski poseg v izgrede v Kongu naravnost odobrava.

"Mi smo zadovoljni, da je Belgija poslala svoje čete v Kongo, da zaščiti življenja, ki so bila ogrožena, in da to ni imelo nobenega napadalnega namena," pravi uradna izjava državnega tajništva ZDA.

Alžirec obglavljen kljub intervenciji — Hruščeva

PARIZ, Fr. — Alžirec Abdelaman Laklafi je bil obsojen na smrt, ker je s skupino svojih rojakov napadel policijsko postajo v Lyonu v preteklem januarju, pri čemer je bilo sedem oseb mrtvih, med njimi dva policaja.

Ko bi morala biti smrtna obsodba izvršena je poleg maroškega kralja Mohameda prosil za pomilostitev upornika tudi sovjetski Hruščev. V krogih francoske vlade so bili nad tem iznenadeni, vendar ni De Gaulle, na katerega je bil poziv naslovljen, izvršitev sodbe odložil.

Iz Clevelanda in okolice

Na novo mesto —

C. g. Jože Gregor C. M., ki ima v mestu precej znanec in prijatelj, je bil premeščen iz New Orleans, La., v St. John's Seminary, 222 E. Mitchell St., San Antonio 10, Texas.

Rojenice —

Mrs. Antonija Šepic s 379 E. 165 St. je postala petič stara mati, ko se je Mr. in Mrs. Raymond Frank v Pittsburghu, Pa., rodila prva hčerka Nancy Ann. V družini imajo že dva fanta.

Zadušnica —

Jutri ob sedmih zj. bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Franka Novak v spomin 4. obletnice smrti.

Razprodaja —

Danes se prične pri Anzlovarju na 6214 St. Clair Ave. velik popust pri vsem blagu. Podrobnosti v oglasu!

V Libanonu bodo dobili novo vlado

BEIRUT, Lib. — V Libanonu so imeli tekom junija in julija parlamentarne volitve, ki pa niso nič premaknile razmerja med domačimi političnimi silami. Ker je sedanji predsednik republike kristjan-maronit, mora biti po nepisani tradiciji ministrski predsednik musliman.

Predsednik Fouad Chahab je dal mandat za sestavo nove vlade Saebu Salaamu, kajti njegova stranka se je pri zadnjih volitvah najboljšo odrezala.

Opazovalci pravijo, da sestava nove vlade ne bo delala nikomur političnih preglavic. V Libanonu bo tako zopet zavladal mir tudi v političnem življenju.

Ostrige so zaščitili že precej davno

PROVIDENCE, R. I. — Rhode Island je izdala zakone za zaščito ostrig ob svojih bregovih že leta 1766.

Zadnje vesti

LONDON, Vel. Brit. — Izgredi mladostnikov so pretrgali peti letni jazz festival na tratah lorda Montagu. Štiri gasilske brigade, 20 ambulan in več policajev je bilo potrebnih, predno se je posrečilo nemirneže razgnati. Kakih 40 so jih odpeljali v bolnišnico.

ALGIERS, Alž. — Oddelek alžirskih upornikov se je prikradel v bližino Caroubier kopališča in začel streljati s streljivo na kakih tisoč kopalcev, še preje pa na neki osebi avto. Skupno je bilo 11 oseb mrtvih.

NEW YORK, N.Y. — Sovjetska vlada je znova zagrozila z intervencijo v Kongu proti "zahodnim napadalcem in njihovim pomočnikom".

SEOUL, Kor. — Južnokorejska vojna mornarica je objavila, da je utonilo z vojno ladjo Sev. Koreje, ki jo je potopila preteklo soboto, najmanj 14 članov posadke.

PORTO NOVO, Dah. — Danes je postala Dahomey v zahodni Afriki nova neodvisna država. Dosedanja francoska kolonija je po velikosti nekako enaka državi New York, ima pa le dva milijona prebivalcev.

Vremenski
prerok
pravi:

Sončno in malo toplejše. Najvišja temperatura 76, najnižja 55.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week in July

Publisher: Victor J. Knaus; Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:

\$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Friday edition \$3.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio.

83 No. 145 Mon., Aug. 1, 1960

Po republikanski konvenciji

Republikanska konvencija je za nami. Potekla ni čisto po programu. Vse skupaj je zakrivil nepričakovani korak voditelja demokratskih senatorjev Johnsona, da kandidira za podpredsednika na demokratski listi. To je prekrizalo vse politične račune podpredsednika Nixona in ga naglalo, da je pognal republikansko stranko tako daleč na levo, kot tega ni nihče pričakoval. Tako se bo pri tem počutila njegova stranka, ni še jasno. Verjetno bodo političnemu potresu na konvenciji sledili še mnogi potresni sunki v stranki, ki jih več ali manj pričakujejo. Kako je moglo priti do vsega tega?

Republikanska stranka se ni počutila dobro že od takrat, ko jo je pokojni Roosevelt tako uporno odričal od oblasti. Po njegovi smrti je bila tako sigurna, da bo l. 1948 z lahkoto premagala Trumana, da ni takrat sploh polagala nobene važnosti na prilagoditev programa povojnim razmeram. Poraz, ki ga je doživela l. 1948 ji je odprl oči. V njenih vrstah je zavladal nemir. Na desni strani stranke je bila Taftova organizacija, ki je zagovarjala stara načela, na levi je bilo več struj, ki pa niso vedele, kako in kaj; bile so samo prepričane, da Taft ne more zmagati. Tako je prišla stranka v volivnem letu 1952 na razpotje; desni del je hotel izročiti vodstvo stranke in kandidaturo Taftu, zadnjemu velikemu republikancu starega kova, levi del je iskal drug izhod. Našel ga je v kandidaturi generala Eisenhowerja. Hotel je izrabiti generalovo priljubljenost v javnosti in pravilno sklepal, da je ta priljubljenost več vredna kot temeljita sprememba republikanskega političnega programa. Vedel je obenem, da bi bilo zelo težko spreminjati političen program proti Taftovi volji; to ga je še bolj podžgalo, da se je zavzel za Eisenhowerjevo kandidaturo.

Kalkulacija protitaftovega krila v republikanski stranki je bila pravilna. Eisenhower je zmagal l. 1952 — in tudi 1956 — le na podlagi svoje popularnosti in ne na podlagi republikanskega političnega programa. Republikanci so tako dobili osem let časa, da mislijo, kaj naj spremenijo v svoji politični filozofiji. Niso jih izrabili. V stranki je vladalo ideološko mrtvilo. Šele proti l. 1960 so začeli misliti na nove volitve, toda ne vsi, ampak samo tisti, ki bi radi kandidirali. Stara garda v stranki je spala naprej in upala, da bo v odločilnem trenutku obvladala položaj tako, kot ga je tudi po porazih na konvencijah v l. 1952 in 1956. Eisenhowerjeva administracija je namreč hitro zaplavala v tradicionalnih republikanskih vodah.

Računi stare garde niso bili brez podlage. Videla je, kako se Nixon, ki je veljal za njenega varovanca in pristaša, žene za kandidaturo. Ni mu zamerila, ako je včasih zakretl v svojih izjavah na levo. Si je mislila, da ga bo že ukrotila. Med tem je njunorški republikanski guverner Rockefeller začel brodit republikanske vode. Skoval je kar svoj političen program in pri tem gledal dosti kritično na Eisenhowerjevo administracijo.

Razumljivo je, da ga je stara garda gledala kot garjevo ovco. Istih misli je bil tudi Nixon. Računal je, da mu politično ne more biti nevaren; na konvenciji je že imel večino delegatov na svoji strani, ko je Rockefeller šele začel študirati politično razpoloženje v stranki; upal je, da bo zadosti, ako bo iz Rockefellerjevega programa vzel samo par točk, pa bo zamoril Rockefellerjevo politično filozofijo; računal je tudi s svinčnikom in izračunal, da mu država New York ni ravno potrebna pri volitvah, ako bo na demokratski strani kandidiral senator Kennedy. Ako bo kandidiral Kennedy, je verjetno — tako je mislil, — da bodo republikanci z lahkoto zmagali v najmanj šestih južnih državah, ki Kennedyja ne morejo radi njegove vere in politične filozofije, in tako odtehtali zgubo njunorške države. Z Rockefellerjem se torej ni treba preveč ceremoniti, tako so mislili Nixon, Eisenhower in stara garda. Prišlo je drugače.

Ko je Johnson postal demokratski kandidat, je bilo jasno, da republikanci ne morejo računati na zmago v južnih državah in da jim je radi tega zmaga v njunorški državi neobhodno potrebna. Nixon ni dolgo premišljeval, kaj storiti. Nekaj dni po objavi Johnsonove kandidature je prišel skupaj z Rockefellerjem in se pogodil glede programa. Prevzel je od Rockefellerja vse, kar je guverner zahteval. Iz Nixona, ki je hotel plavati sredi stranke in simpatizirati z desnico, se je prelevil Nixon z levčarsko politično filozofijo, kot si jo zamišlja Rockefeller. Rockefeller se je zadovoljil s to zmago in prestopil vsaj začasno na Nixonovo stran.

Nixonova poteza je grozno razburila republikansko staro gardo. Svojemu razburjenju ni mogla dati praktične oblike: večino delegatov na konvenciji je imel v rokah Nixon in ne stara garda. Stara garda se je morala udati in gledati, kako je njena stranka zaplavala daleč na le-

vo. Po svojem improviziranem voditelju senatorju Goldwaterju je sicer močno protestirala, toda ostalo je samo pri protestih. Na zunaj je podlegla Nixonu z uradno utemeljitvijo, da je treba varovati za vsako ceno strankino disciplino. Na notranj pa še zmeraj vre v republikanskih vodah. Konservativni republikanci se bodo težko sprijaznili z levčarsko smerjo sedanjega vodstva. Pri tem pa vedo, da nazaj ne morejo. Njihova stranka ne bo mogla vsaj v načelu več nazaj na konservativni tir. Radi tega se jezijo na Johnsona morda še bolj kot na Nixona. Smatrali so ga zmeraj za "svojega," akoravno v nasprotnem političnem taboru. Sedaj vidijo v njem skoraj izdajalca, ki je spodrežal korenine konservativnim strujam v naši politiki.

Prve posledice prelivanja političnih sil znotraj republikanske stranke se bodo pokazale v bližnjem zasedanju Kongresa. Videli jih bomo na odgovoru na vprašanja, kaj naj počno konservativni republikanski senatorji v senatu, ako bo Nixon po politični filozofiji bližji Johnsonu kot njim? Kako naj še funkcionira stara bratovščina med konservativnimi kongresniki obeh taborov, ako jih veže samo še sovražstvo do liberalnih načel v volivnih platformah obeh strank?

Nič manj zapleten ne bo jesenski volivni boj. Dva-krat pogumen bo, kdor bo verjel svojim lastnim prorokovanjem o izidu volitev 7. novembra. In vse to radi nepričakovanega koraka senatorja Johnsona!

Lasallski glasovi in odmevi

(Piše Matevž iz "Sunny Spot City-a")

La Salle, Ill. — Naše sosedno mesto Peru je koncem junija v tednu med 26. junijem in 3. julijem slavilo 125-letnico začetka mesta Peru. 125-letno jubilejno obletnico so proslavili na dokaj markanten način.

Prvotni naseljenci v Peru so bili večinoma naseljenci iz raznih delov Anglije in Irske, ki so se počasi pomikali od vzhoda proti zapadu v Združenih državah. To je bilo pred 125 leti. Ko se je tu ustanovilo nekaj trgovin in nekaj podjetij, ki so se razširjevali in so potrebovala delavcev, so začeli prihajati v te kraje tudi Nemci, pozneje Poljaki in drugi. Zdaj tvorijo prebivalstvo tega mesta in okolice vse razne narodnosti.

Po bližnji okolici so obratovali pred desetletji premogokopi, zgradili in ustanovili so tu druga razna podjetja, kot cinkovno, par mizarjskih podjetij, dve pivovarni in še nekaj drugih podjetij. Kmalu za tem so tu takoj ob mestni meji med Peru in La Salle ustanovili in otvorili veliko urarsko tovarno Westlox, ki zaposluje veliko število delavcev. V njej dela zlasti veliko žensk in deklet ter raznih mehanikov in strojnikov. Odkar so po okolici menjali obratovati nekateri premogokopi, je menda urarska tovarna podjetje, ki nudi tukajšnjemu prebivalstvu največ zaslužka. Baš prav ta urarska tovarna zdaj zadnje mesece toži, da zahteve po njenih urarskih izdelkih se manjšajo in radi tega je bila zadnje čase prisiljena odsloniti začasno večje število uposlencev. To ni veselo gospodarsko znamenje. Toda družba pravi, da so se naročila, zlasti za ure in avtomobile, zelo znižala, kakor tudi za druge vrste ure. Razlogi so seveda v tem, da se zadnje čase zopet uvaža velike količine takih izdelkov v Združene države iz raznih delov sveta. Domača industrija te vrste pa to čuti, ker naročila se krčijo in so prisiljeni odslavljanje delavce. To pa se čuti potem vse naokrog, kajti če ni služka, ni dohodkov in posledice so, ljudje ne zmorejo več toliko trošiti in kadar to, začne to čutiti tudi lokalna trgovina in vse drugo.

Upajamo, da je to le začasno in da se bo izboljšalo.

* NE GRE TAKO KAKOR BI RADI... Kje pa in zakaj? Well, tam nekje za deveto goro v domenh sovjetskega komunizma. Nikita Hruščev je že lani po Ameriki povdarjal: "Mi bomo vas pokopali..." Ko so ga povpraševali, kako to misli, je razlagal, da sedanji kapitalistični način življenja gre hitro k svojemu zatonu in da komunizmu je "zašafana" bodočnost. Vidite, kar takole, kakor bi s prsti počil, je to razložil in pojasnil.

Ampak, naj to kdo razlaga tako ali tako, zdaj in menda še dolgo bo tako, da ljudje bodo hodili okrog s svojimi želodci, ki so največkrat in najhušji diktatorji. Sleherni dan se mu moraš pokoriti, najmanj dvakrat, tudi trikrat in nekateri še večkrat. Hud trinog je želodec. Svoje zahteve in terja neusmiljeno in nič ne povprašuje, kje naj se vzame. To svoje zahteve tako od komunista, kakor od najbolj trdega konservativca najbolj trdega starega kova. Tako je njegovo pravilo: jesti se mora, pa naj se vzame kjerkoli hoče!

In nekaj časa se da vsakdo pregovoriti, da potrpežljivost je "božja mast", četudi tega komunistične biblije ne priznajo in nimajo nikjer v svojih poglavjih. Oni to čednost nekako drugače razlagajo in izvršujejo. Ampak vse razlage človekovega "diktatorja" želodca ne potolažijo, če mu ne daš vsaj nekaj, kar on zahteva. Nekaj časa ga morda lahko tolažiš z "bobom in fižolom", ampak prej ali slej si poželj kaj več. In še kako! Ima svojo razlago: Če drugim ne smrdis in ne škoduje "prata" in pečen puran, zakaj naj bi meni? In tu se rodi nova politika, ki stopi v ospredje in zahteva svoje.

Tako se razvija in po tem načinu socialna politika v Sovjetski zvezi. In Hruščev to čuti. "Pokopali vas bomo," je dejal. Zadnja poročila več poročevalcev pa zdaj povdarjajo, da prav te Hruščeve obljube delajo Sovjetski zvezi velike skrbi. Doma v satelitnih deželah komunisti ne morejo in nimajo kaj dati ljudstvu, ki naj bi dvignilo njihov standard življenja, vsaj od navadnega "močnika" do neke "prate"! Samih večnih obljub so se naveličali celo kosmati mužiki in zmagujejo z glavami v neki nejasni dvomljivosti in zaupanju v komunistično "vsemogočnost", ki očevidno pada. To pa skrbi Hruščeva in mnoge druge v Sovjetski zvezi. V sled tega se premnogimi komunistični vodja jezi nad gospodarskim sistemom Zapada, kjer ljudje boljše živijo in dihaajo, kakor pa n. pr. v domenh komunizma. Prav te dni je izjavil eden "vrhnih" komunističnih voditeljev v Sovjetski zvezi, da "plače se kapitalizem" raste in pridobiva na moči in da v borbi z njim ne gre tako gladko, kakor bi se pričakovalo. In potem pojasnjuje:

"V kapitalističnih deželah delavec več zasluži, si lahko več privošč v vse razne komodnosti, itd., kakor pri nas, ki šele ustvarjamo in začenjamo nov socialni red. A prav to povprečni ljudje ne razumejo. Oni hočejo vse boljše že prav kar zdaj. Potrpeti in žrtvovati za bodočnost

ne znajo in zato je tako, kakor je."

Well, vendar nekaj priznanja, da v demokraciji delu sveta se boljše živi, kakor v nedemokraciji komunističnem svetu!

Torej ni vse tako v razcvetu v komunističnih deželah, kakor to tolikokrat čitamo v "progressivnih" komunistično navdahnjenih sopotniških listih, ki jih imamo par tudi med Slovenci v Ameriki.

Pri vsem tem pa tole vprašanje: Čemu hvaliti nekaj, kar vsakdo ve, da ni koristno za nikogar? Če onim, ki to hvalijo, ugaja tak red, katerega hvalijo, moram le reči: Dober tek, če vam res ugaja! Ampak pazite, da ta pokvarjena komunistična "rihta" želodca in posebno še uma vam ne pokvari!

* NOVI GROBOVI PRI NAS in po okolici:

— Pred kratkim je preminul v Mayo kliniki v Rochester, Minn., 59 let stari Henry O. Bruder, tukajšnjim Slovincem dobro znanj rojak. Pokojni je sin dobro znane Mr. in Mrs. Frank Bruderjeve družine, ki je pred leti vodila znano mesarijo in grocerijsko trgovino na tretji cesti blizu Peru. Mr. Frank Bruder in Mrs. Jennie Bruder, starejša, sta že pred več leti preminula. Zdaj umrli njun sin Henry je vodil mesarske trgovine tu v La Salle in po bližnjih mestih, nazadnje je vodil mesarijo v Galva. Od tam je šel pred nedolгим na zdravljenje v znano Mayo kliniko v Rochester, Minn., kjer je umrl. Zapušča vdovo ženo Izabelo, roj. Jawa-recki, in dva sina. V Los Angeles, California, pa sestro Jennie, poročeno Gadler. Pokopan je bil iz poljske cerkve sv. Hilacinta na tamkajšnji farno pokopališče. Sorodnikom sožalje, pokojniku pa mir in pokoj!

— V La Salle kliniki sv. Marije je preminul rojak Martin Novlan, star 72 let. Bil je rodom nekje blizu Trbovelj, odkjer je prišel še pred kakimi 50 leti v Ameriko. Po poklicu je bil kovač in je prva leta dolgo delal kot kovaški pomočnik v lasallski cementovki, nato pa v isti stroki v kovačnicah premogokopov. Leta 1948 mu je umrla prva žena, nakar se je leta 1949 poročil z Nežo Gorišek, ki je zdaj za njim vdova. Več zadnjih let je živel v pokoji. Pokopan je bil iz cerkve sv. Roka in pogrebne obrede za njim je opravil njegov nečak, Rev. Adolf Nadrach, ki slušbuje kot duhovnik v Kalamazoo, Mich. Poleg vdove zapušča štiri sinove in eno hčer, vse iz prvega zakona. Sorodnikom sožalje, pokojnik pa naj počiva v miru!

— V Peru je preminula pred nedolгим tudi Mrs. Frances Prelesnik, stara 75 let. Druge podrobnosti niso znane. Pokopana je bila iz cerkve sv. Jožefa v Peru, na tamkajšnjem farnem pokopališču. Naj počiva v miru!

Vsi na piknik

Cleveland, O. — V poletnih dneih se človek večkrat vpraša, kam bi se vtaknil čez teden. Za nedeljo 7. avgusta vam je to vprašanje nepotrebno. Na ta dan prireja dramatsko društvo LILJA SLOVENSKI DAN v parku sv. Jožefa na White Rd. Lilija vas bo presenetila s pestrim sporedom. Tudi na vaše malčke ne bo pozabila. Odraslim bo naš Lojze gasil žejo, ako bodo kuharice kaj preveč osile, za ples bo igral Tonkli in njegovi fantje.

Ako se torej hočete razvedriti v prosti naravi ter obenem podpreti plemeniti namen dneva, pridite gotovo slaviti SLOVENSKI DAN!

Cisti dobček prireditve je namenjen slovenskemu semenišču in drugim slovenskim ustanovam po svetu. S svojo prisot-

nostjo boste pokazali, da odobravate plemenito delo članov dram. društva Lilije, pa pomagali tudi svojim potrebnim bratom. Doc

Romanje Zveze oltarnih društev v Lemont

Cleveland, O. — Hitro prihaja čas romanja Zveze oltarnih društev fare sv. Vida, sv. Lovrenca, Marije Vnebovzete in sv. Kristine na naše preljubljene Brezje v Lemont. Dne 12. avgusta med 11. in 12. zvečer se peljemo z vlakom in busom na ta sv. Marijin kraj in ostanemo pri Mariji do 14. avgusta.

Zal nam je zbolela vrla predsednica Mrs. Roberts in se je morala za nekaj dni podati v Glenville bolnišnico na Lake Shore Blvd. Trdno upamo, da bo do 12. avgusta zdrava in da bo kot vsakikrat vodila slovenske matere in žene k Mariji Pomagaj.

Z Vami, Mrs. Roberts, bomo prosile Njo, za katere čast ste toliko let žrtvovali čas in vse moči, da je naše romanje vedno tako lepo uspelo, naj Vam vrne ljubo zdravje. Želim Vam hitrega okrevanja in se Vas bomo spominjale vsak dan pri sv. maših in sv. obhajilih, da bomo zopet skupno z romarji prepevali prelepo romarsko pesem:

V Lemontu stanuješ,
v nebesih kraljuješ,
le prosj za nas!

Vse one, ki ste se namenile iti z nami in se še niste oglasile, se javite še danes. Prosim vas, nikar ne odlašajte do zadnjega tedna, ker nam s tem delate neprijetnosti in težave. Agent za vlak zahteva denar vsaj en teden vnaprej. Zato je prav, da uredimo vse takoj, ko je mogoče. Čas hitro beži, le na noge žene in matere! Marija z Jezuškom nas čaka v prelepem oltarju, da objame svoje zveste in kliče: Dobrodošle!

V svetu je toliko težav in nesigurnosti, da se dan za dnem sprašujemo, kam drvim, kaj bo s tem zmešanim svetom. Le pri Njej, na Njenem svetem kraju je mogoče dobiti pravi mir in odgovor na vsa vprašanja.

Ko bomo v Lemontu, bomo tudi poklekile na grob našega velikega svetniškega moža, škofa Gregorija Rožmana in mu v znak hvaležnosti poklonile venec večne zvestobe.

O Marija, naša mati, pridi nam naprot, srca naša hrepenijo le po Tebi,

usmili mati se sirot!
Pokličite HE 1-9108 ali pa pride na dom na 6713 Bonna Ave. po šesti zvečer. Pozdrav Mary Marinko

Ob smrti dr. Karla Capudra

Cleveland, O. — Trde preizkušnje, ki nam jih Bog pošilja, so čisto puščice Njegove ljubezni, s katerimi nas skuša opominjati, naj obračamo oči raje proti nebu, nego na zemeljske dobrine ter naj od Njega zajemamo moči in tolažbe; srečen tisti, ki v globini težke usode spozna veličastvo božjega usmiljenja, in ki ume in zna si zviti iz trnja in trpljenja venec večnega veselja. Tak vzgled nam nudi profesor dr. Karl Capuder, ki je umrl 3. maja v Izoli, bil prepeljan v Ljubljano ter pokopan na Žalah.

Pokojni se je rodil 1879. v Praperčah pri Lukovici, v šolo je hodil na Brdo (rojstni kraj pisatelja Janka Kersnika), dovršil gimnazijo v Ljubljani, univerzo na Dunaju ter postal doktor filozofije; svojo profesorsko karijero je pričel l. 1902 na gimnaziji v Gorici, skupno s svojim prijateljem in kolegom z univerze dr. Srebrničem.

V Gorici se je udeleževal kot

pisatelj, govornik, organizator, politik in profesor; bil je goreč častilec Matere Božje Svetogorske ter posvetil vso vnaemo za goriske Orle; ta večstranska delavnost je zapustila povsod, kjerkoli je deloval, globoke sledove; njegovi nauki živijo še danes v njegovih študentih, razkropljenih po širnem svetu, ki skušajo hoditi po njegovih stopinjah.

Leta 1910 ga najdemo na gimnaziji v Kranju; l. 1911 se je poročil; njegova blaga žena je bila hčerka g. Abrama, ravnatelja Šolskega doma v Gorici; poročil ju je ženinov nekdanji kolega dr. Srebrnič v nadškofijski palači. Med prvo svetovno vojno se je boril na ruski fronti ter prišel v rusko ujetništvo. Po vojni je bil na gimnaziji v Mariboru, odkoder je prišel l. 1922 na klasično gimnazijo v Ljubljano, kjer je l. 1937 postal direktor realne gimnazije; tu ga je zasačila druga svetovna vojna, med katero je izgubil vse tri sinove. Po osvoboditvi je bil obsojen na osem let ječe; — ob amnestijah so sicer izpuščali barabe in tatove, a za zaslužnega šolnika, vzgojitelja in zgodovinarja ni bilo nobene milosti, moral je odsedeti celih osem let težke ječe v Mariboru; izpuščen je bil brez penzije, brez pripomočkov in ni prejel niti tega, kar je vplačeval tekom službenih let v pokojninski sklad. Leta 1957 mu je umrla plemenita žena, s katero je delil veselje in bridkosti tega življenja in ki mu je stala zvesto ob strani v sreči in nesreči.

Dostojevski pripoveduje v "Zapiskih iz mrtvega doma" o velikem orlu v ruski stepi, kateremu so prestrelili peruti, da se ni mogel več dvigniti. Kakor sistemu orlu v stepi, so tudi dr. K. Capudru odvzeli dostojanstvo, ga ponižali ter mu odvzeli vse pripomočke in pravice do življenja, a niso mogli upogniti njegovega jeklenega značaja in njegovega kat. prepričanja, katerega je branil in čuval zvesto in stanovito do smrti; z bridkostjo in trpljenjem si je spletel venec nemimljive slave.

Naj bo dobri Bog blagumu profesorju bogat plačnik za vse, kar je storil v verskem in narodnem oziru za slovenski narod!

TUDI ZARADI TELEVI-ZORJEV

Jimmyja Soughtona iz Norwichta v Angliji so kaznovali z večjo globo, ker so bili njegovi štirje otroci tako slabo hranjeni, da so jih morali odpeljati v bolnišnico.

Kot eno izmed obtežljivih okoliščin so navedli tudi to, da je imel Jimmy v stanovanju kar dva televizjska sprejemnika.

"NARIŠITE OČETA!"

"Narišite očeta tako, kakor ga najpogosteje vidite," so naročili učencem neke dunajske šole.

Nad štiri desetine učencev je narisalo očeta, kako spi, petina pri čitanju listov, prav toliko učencev je videlo pri lepljenju znamk v album ali pri igranju z otroško železnico.

Precstali niso narisali ničesar. Razlog: očeta vidijo le redkokdaj.

NIZKA CENA NAPOLEONOVH PISEM

Prireditelji javne dražbe v Londonu so bili presenečeni; ker ni nihče ponudil visoke cene za Napoleonovo pismo, ki je datirano s 5. julijem 1804 in je v njem Napoleon postavil Michela Duroca za upravnika svoje palače.

Najvišja ponudba je znašala 10 funtov.

Prvi tiskar v Ameriki

MEXICO CITY, Mex. — Prvi tiskar v Novem svetu je bil Giovanni Paolo, ki je prišel v Mexico City okoli leta 1539.

FRANCE BEVK:

STRAŽNI OGNJI

"Ali slušiš na gradu, Peter?" "Gori," je dejal ta nakratko, kakor da mu nič ni do odgovorjanja. "Kruh je kruh!" "Kje si bil?" "Ob Pivki. Oskrbniku peljem prvo desetino od kmetov, ki so njegovi..."

Nekaj časa sta molčala. Prvi je spregovoril Andrej. "Ali misliš, da bi me kdo izdal?"

"Nikomur bi se ne kazal, če bi bil v tvoji koži." "Ali misliš, da bi me kdo spoznal?"

Peter se je ozrl po Andreju: "Če sem te jaz, zakaj bi te drugi ne. Tudi denar je lep." "Pa je Judežev."

"To se denarju ne pozna. Judežev ali Kristusov."

Andrej je pomislil pri sebi: "Lakomnik je ta človek. Bog ve, ali me ne bo izdal." Pa je ubil to misel na mestu.

Načel je vprašanje, ki se ga je ves čas ogibal, ker se je bal odgovorov. Zdal mu srce ni dalo več miru.

"Ali veš, kje stoji moja hiša?" "Se je na istem mestu, le tvoja ni več."

"Čigava pa je?" se je Andrej zdrznil vase. Slutil je kaj takega.

"Gosposka jo je vzela in prodala."

"Komu?" "Komu? Juriju in njegovi ženi."

"Barbki," je bolešno jeknilo iz Andrejevih prsi.

"Njima. Sicer pa nima sreče z njo. Vražja ženska je in pravijo, da se vlači. Nikoli je ni doma."

"In moja žena in otroci?" Zastala mu je sapa. Pričakoval je vsega. Srce mu je tolkalo z neznano silo.

"Pri Jerneju so. V koč ob ovinku proti Sturijam. Hi!" je pognal Peter konja.

Andrej je pogledal Petra z globoko hvaležnostjo, kakor da se mora njemu zahvaliti za dobrodejnost te novice.

Nekaj časa je molčal. "Ali niso bili Turki tudi pri vas?"

"Bili so," je odgovoril Peter nakratko.

"Ali ni bila kuga v dolini?" "Morila je," je pritrdil Peter.

"Tvojo mater je neslo..." In tvoji sestri tudi..."

Andrej je vzel pokrivalo z glave, se prekrizal in pričel moliti za duše pokojnih. Globoka otožnost mu je legla čez obraz.

Peter je ustavil konja. "Stopi z voza in hodi peš v Vipavo. Če ne kateri izmed grajskih vidi, bom trdo poplačal svojo dobroto."

"Počakaj, da zamenjava zlat in ti plačam za vožnjo," je opomnil Andrej, ko je stal na cesti.

"Ne maram. Glej, kod boš hodil!"

"Ali ima Urh še krčmo pri izviru?"

"Ima jo!" je vpil Peter z voza in izgubil za ovinkom.

V Vipavi je zazvonilo avemarijo, nato pri Devici Mariji v Logu. Iz daljave je brnel s tenkim glasom tretji zvon, ni bilo mogče razločiti odkod.

Andrej je stopal med molitvijo skozi mrak, noge so se mu zapletale. Obšel je nekaj hiš in vrt, srečal v poltemi človeka, ki je gledal za njim, utonil je v klanec, ki je vodil proti izviru Vipave. Čez kakih sto korakov je preskočil jarek in zavlil po ozki poti, vodeči do zakajene podrtije, ki bi se ne smela imenovati hiša, še manj krčma. Se ko je stal Andrej pred njo, je bila vidna le streha; padel je po nekakih stopnicah navzdol in postal pred črno luknjo, ki se je odpirala v vežo in v izbo.

Izba je bila nizka, zakajena, z veliko pečjo in majhnimi okni. Na čelešniku se je kadila goreča treska. Za večjo izmed dveh miz je sedela trojica ljudi in pila. Pri drugi mizi je sedel krčmar, majhen človek z belo brado; hodil je upognjeno in mežikal z očmi, ki so ga skelele v večnem dimu.

Vstopivši Andrej je navzočim za hip zaprl besedo. Urh se je dvignil in naredil prostor. Andrej je sedel, da je gledal proti vratom in ga od ostale mize niso mogli zreti naravnost v obraz.

Naročil je vina. Ko je Urh točil, je segel Andrej v veliki žep, izvlekel iz njega kos kruha in nekaj mesa, rezal z nožičem in začel jesti.

Pri sosedni mizi so znova začeli pomenek. Krčmar je prinesel bokal vina in ga postavil pred Andreja. Oslonil se je z obema rokama na mizo in hotel začeti razgovor.

"Popotnik?" "Mhm!" je pritrdil Andrej s polnimi usti.

"Od daleč?" "Mhm!" je dejal Andrej in nič več.

Pogovor pri sosedni mizi je bil znova utihnil.

Krčmar je spoznal, da došle noče govoriti in celo prikriva obraz v senco, zato je odnehal. Pristopil je k drugi mizi.

Čez nekaj časa se je Andrej previdno ozrl. Videl je, da se ozirajo nanj in si na tiho šepetajo. Posebej eden izmed njih, ki je nosil velike brke in brazgotino čez nos.

"Bes!" je zarohnel Andrej tiho predse. "Če bi bil vedel, bi ne bil vstopil."

In zdelo se mu je, da je slišal od sosedne mize: "Stavim glavo, da je Andrej! Brado nosi, čelo in nos ga izdajata, glas pa tudi."

"Pojdi! Po kaj bi bil prišel? Glavo prodaj?"

"Meni ne uteče, če se obleče v menihi in se obrije po vrhu glave."

Andrej je pojedel kruh in meso ter izpil vino. Krčmarjeva hčerka je pritrdila novo tresko v čelešnik, jasna svetloba je za hip napolnila temno izbo.

Trojica pri drugi mizi se je dvignila. Človek z brazgotino in velikimi brki je šel počasi mimo Andrejeve mize in ga motril. Andrej se ni mogel premagovati, dvignil je glavo. Srepa pogleda sta se srečala.

V tistem hipu se je ogorek pri treski odlomil, nastal je za hip mrak, pogleda sta ugasnila. Andrej in krčmar sta ostala sama.

Krčmar je postal pri mizi, zopet bi bil rad spregovoril, a se je spomnil, da tujec nima besede. Zdal ga je Andrej izžival z očmi. Ker krčmar ni hotel spregovoriti, je zinil on:

"Urh, ali me več ne poznaš?" Krčmar je približal glavo in odprl oči na široko, slednjič je vzkliznil:

"Jezus, ali si res ti," "S kostmi in kožo. Ali hočeš zaslužiti trideset srebrnikov?" (Dalje prihodnjič)

KOLEDAR društvenih prireditev

AVGUST

7.—Dramatsko društvo LILJA priredi na farmi sv. Jožefa na White Rd. SLOVENSKI DAN.

29.—KOROTAN priredi piknik na farmi sv. Jožefa.

OKTOBER

2.—Banket državne konvencije SZZ v Ohio ob petih pop. v SDD na Waterloo Rd.

15.—Pevski zbor TRIGLAV priredi v Slov. domu na 6818 Denison Ave. plesni večer.

16.—Edward Kenik poda samostojen koncert v SND na E. 80 St. pod pokroviteljstvom Društva Mir št. 10 SDZ. Začetek ob štirih popoldne. Po koncertu igra L. Hrovatov orkester.

22.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi družabni večer v šolski dvorani. Začetek ob sedmih.

23.—Pevsko društvo SLAVČEK poda ob 3:30 pop. v novi

dvorani pri Sv. Vidu svoj jesenski koncert.

29.—Zveza Slov. protikomunističnih borcev priredi v Slov. domu na Holmes Ave. jesensko zabavo.

30.—Cerkveni pevski zbor ILIRIJA praznuje s prireditvijo v cerkveni dvorani pri Mariji Vnebovzeti 35-letnico svojega obstoja.

30.—Pevski zbor PLANINA priredi v SND na 5050 Stanley Ave. na Maple Heights ob štirih popoldne svoj jesenski koncert.

NOVEMBER

6.—Glasbena Matica poda ob 20-letnici obstoja Verdijevo opero Traviata, ob 3:30 pop. v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju.

27.—Moški pevski zbor Slovan poda Jesenski koncert v AJC na Recher Ave. Pričetek ob 4. uri popoldne.

V laškem ujetništvu

(Piše Franc Jelen — Dalje)

Na eni strani otoka so bili zaprti zločinci, obsojeni do 30 let ječe ali pa na dosmrtno. Kakih 300 jih je bilo. Imeli so zelo stroge predpise, delali so malo, obdelovali so le nekaj vinogradov. Vsak zločinec je imel lastno kolibo iz kamenja, v njej je bila postelja, miza in stoli. Vsi so bili debeli, ker se jim ni slabo godilo.

Po sredini otoka so se razprostirale gore, poraščene s cipresami. V njih je živel sedem divjih oslov, ki so vsako jutro že ob štirih začeli rigati. Hodili so s hriba v hrib, v nizavo jih pa ni bilo. Leta 1917 je bila velika suša in en osel je prišel prav v naš lager, kjer nas je bilo 4000. Okrog lagerja se je vil meter visok zid. Hoteli smo ga ujeti, a zaman. Osel je preskočil zid in oddirjal nazaj v gore. Italijanski stotnik je to videl in takoj razpisal 50 lir nagrade tistemu, kdor ujame enega osla in mu ga prižene.

En mesec kasneje nas je šlo deset mož po drva. Prišli smo do nekega plitvega vodnjaka, v katerem je bilo prav malo vode. V vodnjaku je sedel osel in ni mogel ven. Hitro smo ga potegnili iz vodnjaka in ga odgnali okinčano v lager. Pripeljali smo ga do kapitana, kateri se nam je smejal in nam dal denar, katerega smo si razdelili na deset delov. Pred leti so bili na tem otoku turški ujetniki in so

imeli dva osla. Ujetniki so odšli, osle so pa pustili. Razmnožili so se, da jih je bilo sedaj sedem.

Pol leta se mi je na otoku Asinara prav dobro godilo, nato smo se pa prostovoljno javili na delo in odšli na otok Sardinijo. Stiristo mož, sami Slovenci in Hrvati. Tudi na Sardiniji se nam ni slabo godilo, sadili smo mlado drevje, smreke, borove, mecesne. Dobili smo dobro hrano in po eno liro na dan. Tudi tam smo si lahko kupili, kar smo hoteli. Bili smo v bližini mesta Cagliari. Odtod smo se odpeljali na zapadno stran do mesta Sassari. Tam smo obirali olive in delali na kmetih. Nena doma smo skoraj vsi zboleli in peljali so nas nazaj na otok Asenara. Prišli smo v drugo deželo, pod drugega komandanta in ni bilo več takega reda kot prvič.

Ko smo se pozdravili, smo šli v Italijo, v Verono, tam smo kopali rove prav do konca vojne. Nato so nas odpeljali v Spodnjo Italijo, v Larino. Vojške je bilo konec, nas pa niso hoteli pustiti domov. Zato se nas je sedem mož zbralo in smo ušli. Veliko smo trpeli na begu, ponoči smo hodili, podnevi pa ležali v grmovju in gledali, kako so ljudje delali po polju. Jedli smo tisto, kar je bilo na polju že zrelega. Prišli smo v visoke gore, blizu švicarske meje. Bili smo korajžni in šli kar po cesti. Srečali smo nekega moža in ga vprašali, kako daleč je do meje. Takoj je opazil, da smo ujetniki in da hočemo čez

mejo. Nismo tajili, ker je bil prijazen in zanesli smo se nanj. Dejal nam je, da ponoči ne moremo nikjer čez mejo, ker so na obeh straneh številne straže in na žicah so zvonci. Če se le malo dotakneš žice, že zvoni. Pokazal nam je pot pod skalami in nam svetoval, naj gremo čez mejo podnevi, da se straži lahko ognemo. Če bi bili vedeli, da nas bo izdal, bi ga bili na mestu ubili.

Res smo našli tisto pot, vila se je pod skalami. Kar je posvetilo sonce na nas in zapazili smo spodaj na cesti vojake, ki so hiteli proti nam. Mi bi se bili hitro skrili, a se nismo imeli kam, povsod same skale, nobenega grmičevja. Vojaki so imeli s seboj tri pse, ki so z vso silo rili proti nam. Dvignili smo se, da bi zbežali kamor koli, a nismo mogli. Psi so nas došli, dvignili smo roke in se pustili zvezati. Privzeli so vsakega za eno roko in drug za drugega. Ko smo prišli na cesto, so nas še tesneje zvezali. Gnali so nas pred poročnika na zasliševanje. Vprašal je prvega, od kod je. On pravi Nemec iz Avstrije. Ze ga je udaril po licu tako, da je kar padel. Drugi mu odgovori, da je Hrvat. Tudi njega je udaril, da je padel in še mene, ki sem bil privezan za njegovo roko, je potegnil s seboj. Zdal je zakričal, naj se vsi uležemo. Potegnil je palico za konja in pričel udrihati po nas, da se je kar kadiilo.

Neki Dalmatinec je bilo prosil usmiljenja, zato ga je kar v glavo ustrelil. Druga ga je udaril tako preko oči, da je oslepel. Nato so nas vse prepeljali v bolnico. Meni se še danes na plečih poznajo udarci. Kasneje smo zvedeli, da je bil tisti poročnik kaznovan in degradiran v navadnega vojaka. Dalj časa sem bil v bolnici, nato pa sem prišel v Larino, kjer sem našel nekaj Slovencev, s katerimi smo skupaj delali. Spet se nam je stozilo po domu in sklenili smo, da pobegnemo.

Stiristo nas je spalo v neki cerkvi. Pri vratih je stala straža, da ni nihče mogel sam iz cerkve. Mi pa smo zvedeli, da pride ponoči v cerkev nekaj novih ujetnikov. Res so prišli in pri vratih je nastal tak mišmaš, eni so šli v cerkev, drugi ven, da smo trije, ki smo bili zmenjeni, smuknili na prosto. Ko smo bili že precej daleč proč, si je Rozman zvil nogo v nekem jarku. Počakati smo morali nekaj časa, da je mogel spet hoditi. On je znal dobro italijansko govoriti. Rozman in jaz sva imela vsak po 170 lir, Visočnik pa ni imel nič. Vendar sva z njim delila, kar sva imela. Obledelo smo imeli tako, kot jo imajo italijanski vojaki, le zvezd ni bilo na ovratniku.

Večidel smo hodili ponoči in ravnali smo se po zvezdah na

nebu. Dostikrat smo šli kar čez polje, vinograde, kjer so imeli kmetje hude pse, ki so jim grozdje stražili. Večkrat smo morali leči, ker so streljali na nas. Moj Bog, kako smo včasih tekli. Kadar smo šli po cesti, smo prav potihem hodili, da smo tako slišali, če nam gre kdo nasproti. Takoj smo zbežali daleč proč od ceste in od ljudi. Kadar nam je zmanjkalo živeža, smo se morali spet približati vasi. Rozman si je pritrdil zvezde na ovratnik, in ker je znal dobro laško govoriti, je v trgovini vse dobil. Midva sva bila pa zunaj skrita. Strašne neprijetnosti smo doživeli, bali smo se vsakega, starčka in otroka. Neke noči nas je zajela burja na nekem travniku ne daleč proč od morja. Na travniku je bilo polno suhega sena. Navlačili smo ga v grmovje, ker smo naslednji dan mislili tam ostati. Ponoči pa je seno začelo goreti, ne vem, kako je ogenj nastal, komaj smo zbežali preko grmičaste meje ob travniku. Nato se je vili strašna ploha in toča je padala. Vsi smo bili mokri, skrili smo se pod neki most, kjer smo čepeli ves dan. Ko se je znočilo, smo spet upali po cesti naprej, pa smo morali večkrat bežati pred ljudmi. Izogibali smo se jih kot kaki zločinci. Bili smo plašni kot zajci.

(Konec prihodnjič)

Casanova v izvirniku

Velika nemška založba Brockhaus, znana zlasti po svojem leksikonu, je objavila prvi zvezek popolne, nepopravljene in necenzurirane izdaje spominov velikega pustolovca Giacomu Casanove v nemškem prevodu. Ob istem času je pariška založba Plon izdala to delo v francoski, v jeziku, v katerem ga je Casanova pisal.

Zgodovina in usoda teh spominov sta že sami po sebi kakor roman. Friedrich Arnold Brockhaus, ki je založbo ustanovil leta 1772 v Leipzigu, je enaindvajset let po Casanovi smrti kupil rokopis spominov od njegovega vnuka Carla Angiolinija. Plačal je za 1800 drobno pisanih strani 200 dolarjev. Casanova je umrl leta 1798 kot knjižničar v češkem gradu Duchovu.

Brockhaus je knjigi priznaval veliko literarno vrednost, sodil pa je, da je ne more v celoti objaviti zaradi posameznih spaktljivih odstavkov. Dal jo je popraviti pisatelju Von Schuetzu, njegov sin Heinrich pa francoskemu literatu Laforgeu. Ta dva sta iz dela napravila spaček, ki niti zdaleč ni bil več podoben izvirniku. Laforge je med drugim Casanovo iz prepričanega monarhista spremenil v zagrozenega republikanca.

Izvirnik spominov je vse do konca druge svetovne vojne ležal v podzemeljski blagajni založbe Brockhaus v Leipzigu. Ušel je tudi bombardiranju, v zahodno Nemčijo so ga pa na prizadevanje sedanjega lastnika podjetja, dr. Hansa Brockhaus, rešili Amerikanci, ki so prvi zavzeli mesto.

Lani je skupina nemških in drugih slovstvenih strokovnjakov delo znova pregledala ter ugotovila, da je v izvirni obliki povse različno od nešteti izdaj Casanovinih spominov, ki krožijo že več ko sto let po svetu. Vsi kritiki, ki so rokopis preučili, se ujemajo v sodbi, da spada ta knjiga po umetniški vrednosti med vodilna dela svetovne književnosti v 18. stoletju. Se pa razume, da ni čtivo za mladino v nežni starosti.

Bojeviti in nebojeviti narodi

Zgodovinski institut v Parizu je objavil zanimivo statistiko o tako imenovanih bojeviti in nebojeviti narodi.

Iz statistike je razvidno, da so se od leta 1800 do leta 1940 Angleži udeležili 28 odstotkov vseh oboroženih spopadov in vojn na svetu, Francozi 26 odstotkov, Španci 23, Rusi in Sovjeti 22; Nemci, ki na splošno veljajo za bojevit, če ne celo bojaželjen narod, pa so sodelovali samo pri osmih odstotkih vojn v tem času.

MALI OGLASI

V najem

pet sob, gorkota na plin, kopalnica, blizu transportacije, brez otrok ali živali. Kličite MU 1-6668 ali MU 1-9770. (145)

Sobe se odda

3 lepe sobe se odda v slovenski naselbini blizu cerkve sv. Vida in bus linije. Kličite UT 1-2226. (X)

Sobe se odda

Tri sobe in kopalnica se oddajo novoporočencem na 986 E. 63 St. Kličite HI 2-4479. (X)

Sobe se odda

V najem se odda 6 sob s kopalnico. Vprašajte na 1334 E. 55 St., severno od St. Clair Ave. (146)

Hiša naprodaj

Dvodružinska, 5 sob, kopalnica in dve verandi spodaj, 4 sobe, kopalnica, veranda zgoraj, polna klet, garaža, lep vrt. Na

Hiša naprodaj

Lastnik prodaja zidano hišo na E. 264 blizu cerkve sv. Viljama in dveh šol. Kličite RE 2-8024. (149)
14620 Aspinwall Ave. Cena \$16,000. —(145)

Hiša naprodaj

Tridružinska z garažo za tri kare. Dober dohodek. V dobrem stanju. Lastnik prodaja za \$11,800. Mr. Kaucnik IV 1-1042. (149)

Zastoj stanovanje

v 4-sobni hiši z gorkoto, elektriko in telefonom in mala plača v zameno za čiščenje malega urada in za čuvaja. — Kličite MU 1-4787 ali po 4:30 uri MU-1-3877. (m.w.f.)

1193 E. 60 St.

Oddajo se 3 neopremljene sobe, kopalnica, furnez, popolnoma moderno. Na novo dekorirano. Vprašajte pri stanovanju št. 2. (148)

Prostor za urad

Lep pisarniški prostor se odda v najem na 6603 St. Clair Ave. Za pojasnila pokličite UT 1-9021. —(145)

V najem

Odda se 3 lepe sobe in kopalnica, z gorkoto, zgoraj, na E. 71 St. Kličite UT 1-6587. (TTF)

V najem

6516 Metta Ave., 6 sob in kopalnica, plinski furnez, spodaj, se odda družini z odraslimi otroci. —(149)

Lastnik prodaja

Krasen, čist bungalow, 3 spalnice, lepo zasajeno, polna klet. V fari St. Henry. 18706 Invermere. WA 1-8170.

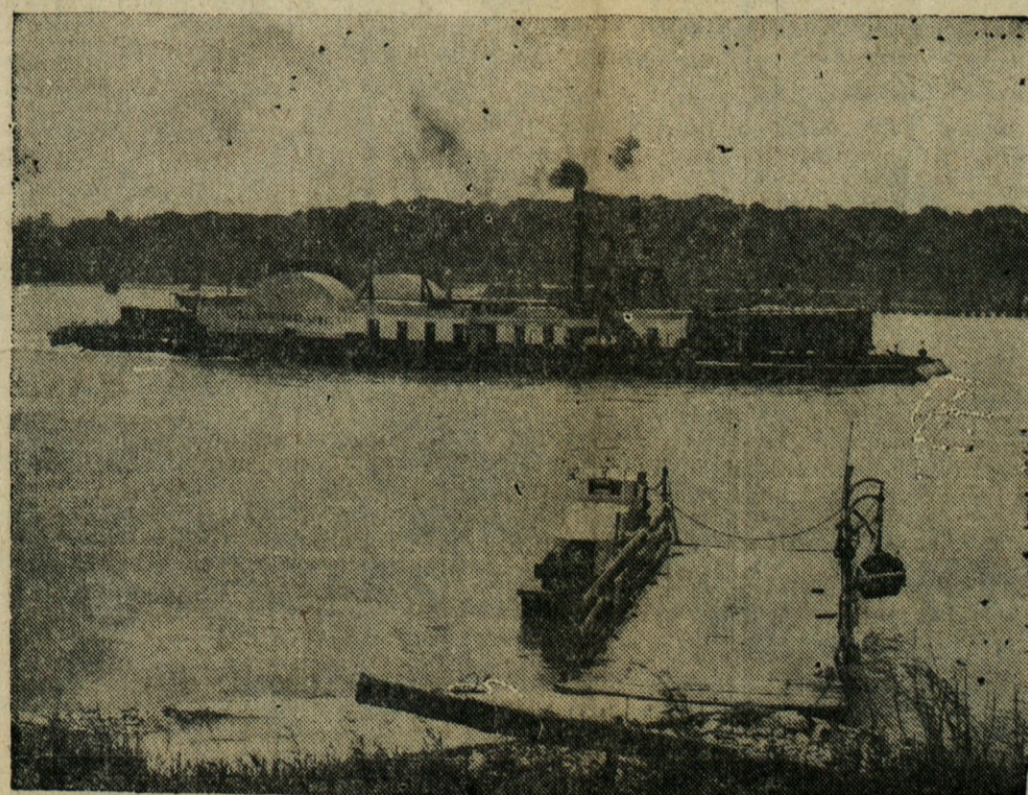
(28 jul, 1 avg)

HELP WANTED — FEMALE

Nursing Aid Training Program
Formalized training program for mature (25-50) women, who are interested in learning how to care and administer to the sick. Earn while you learn, and upon successfully completing your training period you will receive an exceptionally fine increase in wages.

Only full-time, mature women with the ability to read and speak English will be considered. Excellent fringe benefits and working conditions.

Call SW 5-5000, ext. 205 or apply at personnel office.
DOCTORS HOSPITAL
12345 Cedar Rd.
Cleveland 6, Ohio (147)

POSLEDNJI SVOJE VRSTE — Na sliki vidimo stari brod za prevoz vlakov "Ste. Genevieve" pred mestom istega imena ob reki Missouri. Brod kurijo s premogom, žeteta pa ga dve veliki koleši ob straneh. Brod vozi že pol stoletja vlake preko reke, ne da bi kazal kake posebne znake utrujenosti.

CE HOCETE...
prodati ali kupiti posestvo
ali trgovino, obrnite
se do nas
JOS. GLOBOKAR
936 E. 74th St.
HE 1-6607

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave in E. 63 St

HANDEL - MAZZETTI,

Junakinja iz Štajra

Ko je Albert izpregovoril te besede, so se v hvaležni molitvi sklenjene roke jele stezati proti nežni mrtvi junakinji v krsti, sto in sto brkatih usten je poljubilo pajčolan njene krste, se je spoštljivo dotaknilo njene borne obleke. Ona pa smehljajoč se izpod cvetličnega venca se je na videz vedno globlje pogrezala v revni krsti, kakor bi kot nekdanj v življenju hoteli reči: "Za božjo voljo, saj na meni ni nič." Toda Bog je tako hotel, njena velikost in krepost, ki jo je dvignila do časti sv. Neže, sv. Cecilije, je bila sedaj razodeta vsem, ki so jo kot ponižno deklo spoznali v hiši njene matere, ki so v njenem življenju ne meneč se zanjo šli mimo nje.

Že sta dva moza, Luc in Radl-majer, od patra Alberta prejela ključa, že so se odprla vrata kapelice sv. Marjete, in vreščavo so se iz svojih skrivališč dvignile v zaduhli zrak ponočne ptice, medtem pa je skozi zaprta vrata, po črni okna zlato solnce posijalo na pozlačeni oltar. V tem hipu pa je kakor živo bitje, kakor mal duh iz brezdnja, zakričala ključavnica na velikanskih vratih farne cerkve, ko se je v njej zavrtel ključ. Grmeče so se odprla vrata in — o groza razdejavanja! V ladji so bili stoli in klopi v križem postavljeni, stene razgaljene in brez vseh svetniških podob, oltarji so bili oropani vsakega kinča kakor na katoliški veliki petek, samo luteranske biblije so ležale na njih. Vse to razdejavanje in oskrunjenje je pričalo, da je bila cerkev že določena in pripravljena za luteransko službo božjo.

Albert je sedaj sporočil patru Melhiorju, ki se je bil z Najsvetejšim vrnil v župnišče, kjer se je še mudil pri bolnem župniku z drugima dvema garstenskima gospodoma, naj prinese Najsvetejšega v farno cerkev, ker je vsled Hendelnovega povelja bila ravnokar odprta.

Pričakujoč trenutka, ko se bo to zgodilo, je Albert z ljudstvom molil rožni venec ob Štefaninem mrtvem truplu, in pri vsaki češčenamariji, ki jo je izmolil, mu je vedno lepše in jasneje stopalo pred oči čudovito življenje in ločitev svetega otroka.

Poleg krste se je še vedno ne-utolažljivo jokala mati.

Uboga mati, uboga meso in kri! Tudi zate, uboga mati, pride ura, ko boš spoznala slavo svojega otroka in ti bo jasno, zakaj se je vsled božjega sklepa tako zgodaj moral ločiti od tebe. Takrat boš klicala svojega svetega otroka in se ne boš več jokala. Toda danes je pre-globoka tvoja rana, preveč je trpelo človeško meso. Zato, uboga mati, se le jokaj danes, kakor se spodaj v mestu joka oče ob mrtvem truplu svojega sina, ne smemo ti braniti.

O častito dete, o častita smrt! Menihu je prišlo na misel, kar pripovedujejo o veliki špan-

ski svetnici, sv. Terezi Jezusovi.

Ko je namreč ona umrla, je na odru začel poganjati in brsteti suh rožni grm. — Štefana! Pri tvoji smrti niso vzklikale rože iz suhega lesa, toda zgodili so se večji čudeži: Henrik Hendel, tvoj morilec, je sveto umrl, in Hendel, štajerski sodnik, mož hudobije, Antikrist, je oropani Cerkvi vrnil njeno last, in vse to se je zgodilo po oni sveti, ki nam jo je prorokoval umirajoči oče, ko je ležal na pepelu.

Iz župnišča je prihajal pater Melhior, bil je v raketu in je nosil ciborij z Najsvetejšim. Pred njim je z drobnimi koraki tekkel majhen deček z zvončkom. Vse ljudstvo je padlo na kolena v prah, tolklo se je na prsi in je glasno in pobožno vzklikalo: Hvaljeno in češćeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo.

In umikale so se vrste in duhovniku delale gaz proti odprtim vratom farne cerkve. Toda pred kapelico sv. Marjete, kjer je še stala nosilnica s krsto, se je ustavil, obrnil se je proti Albertu in mu je rekel v latinskem jeziku:

"Gospod, ki vas nismo poznali in smo vas vsled vaše svete gorečnosti tolikokrat zaničevali, ki ste toliko storili za Štajer, prosim vas, vzemite vi v roke Najsvetejšega! Spodobij se, da vi zopet nazaj nesete Najsvetejšega tja v hišo božjo, iz katere, ga je z žalostjo odnesla vaša roka."

Albert je rekel: "Gospod, sedaj sem tu tujec."

Melhior pa je rekel: "Pravico imate."

In ljudstvo je jelo prositi in klicati: "Gospod Albert, o stori-te to, gospod Albert, prinesite nam nazaj Zveličarja in dajte nam s svojo roko sveti blagoslov."

Albert se je vdal. Prejel je ciborij iz Melhiorjeve roke.

Toda moč utrujenega, krepkega planinskega in neutrudljivega apostola, ki je danes že raztrgal mrežo satanskih obrekovanj, ki je podrl Babilon prevzetnega Hendelna, ki je umirajočega grešnika spravil z Bogom in je ljudstvu vrnil dve cerkve, je za trenutek odpovedala, zdela se je, da težko drži zlati ciborij. Tedaj je, kar so večkrat storili duhovniki v katakombah, postavil kelih na krsto, na srce svete rajne Jezusove neveste, in vse, ki so to videli, so od ganotja polile solze.

Albert se je takoj zopet zbral, vzel je ciborij s Štefaninih prsi, blagoslovil je ljudstvo in je šel proti cerkvi. Deček z zvončkom je tekkel pred njim, za njim pa se je v nepreglednih trumah gnetlo ljudstvo.

Žalost mu je objela srce, ko je stopil v cerkev, v kateri so bile križem postavljene klopi, stene razgaljene in oltarji oropani. Hči sionska, vsa si oropana! Ki so hodili po potu mimo tebe, so mogli sikati in v roke udarjati nad teboj, toda ne žaluj! Hči sionska, tvoje bogastvo, tvoje solnce in tvoje življenje, tvoj Zenin prihaja.

Albert je stopal proti velike-mu oltarju. Na orglah se je oglasila raztrgana, trudna predi-gra. To je bil stari Kirhspergar, organist. Ko je zvedel, da se Zveličar vrača v farno cerkev, se je čeprav ves mrtvouden, dvignil s svoje postelje in se je vlekel v cerkev.

Marljive roke so prinesle go-reče sveče, ko je Albert že stal

ob velikem oltarju. Tudi kadil-nico so prinesli, in kmalu je bel oblajček plaval okoli ponižnega prestola Kristusovega, in dve sveči sta goreli njemu v čast, toda tudi mnogo tisoč src, mnogo tisoč ljudi, ki so v farni cerkvi brez glasu v tihi molitvi klečali v prahu pred Najsvetejšim.

Albert je dvignil ciborij v svojih suhih, spokornih rokah, zgoraj na koro pa je stari organist začel peti z zlomljenim glasom:

Tantum ergo sacramentum
Veneremur cernui...

Kmalu nato se mu je pridru-žilo deset, sto, tisoč glasov, in prastara pesem v čast najsvetejšemu zakramentu se je kakor božji vihar, ki podira hraste in snežene plazove žene v dolino, zmagujoče razlegala po hiši bo-žji, po katoliški hiši v Štajru.

Albert je dvignil zakrament proti zahodu, kjer je ležalo me-sto Štajer s svojim v prah po-nižanim trinogom, mesto, ki ji danes nanovo rojeno za katoliško vero; in proti jugu, tam je Italija, dežela, kamor ga sedaj kliče Bog, kjer v neoslabljeni moči daje postave in bo dajala do konca sveta rimska stolica, zmagovita mati krščanstva; in proti severu blagoslovilja, tam je grobnica, kmalu bo dvignjen kamen z nje, kjer bo poleg svojih katoliških pradedov pokopan Štefanin morilec, Henrik, spokornik; nato je blagoslov-ljal proti vzhodu, kjer zlato si-

je solnce kakor vrhovi božjega mesta. Tam pri blaženih ange-lih biva blažena Štefana.

Ko je z Najsvetejšim blago-slavljal proti vzhodu, jo v sre-u pozdravlja z onim pozdravom, ki ga je prvi vzkliknil umi-rajoči spokornik in ki ni bilo lepšega: "Sveta Štefana, neve-sta Kristusova, prosi zame."

Nato je Albert proti nebu dvignil svoje oči in je glasno molil to-le molitev, — vsa srca, ki so bila v božji hiši, vsa so jo ž njim molila v svetem pretren-senju:

"Jezus, ki zopet bivaš med nami v čudovitem Zakramentu, ker ti je kri tvoje ponižne ne-veste zopet odprla zapečateni vrata, ostani pri svojih otrokih, ker noč je prešla in napočil je dan, in ne zapusti jih nikdar več. Jezus, naš Kralj in Gos-pod! Ki si v najsvetejšem Za-kramentu pričujoč kot Bog in človek, naj luč svete katoliške vere, katere častito solnce si ti sam, o evharistični Kralj, vsikdar sveti nad tem mestom, nad to deželo in nad vsem sve-tom in naj ne zaide nikdar, ki živiš in kraljuješ z Bogom Oče-tom v edinosti Sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen."

K O N E C.

GRDINA POGREBNI ZAVOD

1053 East 62 St. . . . 17002 Lakeshore Blvd

Pokličite podnevi ali ponoči

Henderson 1-2088

Kenmore 1-6300

Moderno podjetje — Zmerne cene

20% popustna RAZPRODAJA

Cene VSEMU blagu so znižane za najmanj 20%!

Oblačila za šolarje kupite SEDAJ po prihrankih
Poleg 20% popusta pri VSEH predmetih, so še po-sebne čistilne razprodaje.

Damske obleke samo 99c

Moške športne srajce samo 99c

Deške raztegljive nogavice 4 pari za \$2.00

Še veliko, veliko drugega!

Vabljeni ste, da pridete in si ogledate vse, pa če ku-pite kaj, ali ne.

Mi dajemo in zamenjavamo Eagle znamke, dvojne-znamke ob torkih.

DOSLEJ NAJVEČJA RAZPRODAJA

ANZLOVAR'S DEPT. STORE

6214 ST. CLAIR AVE.

Ameriška in evropska označba mer

Pri čevljih je razlika v označbi mere za približnih 32½ do 34 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali ženskih čevljih. Na primer: če vam sorodnik piše, da potrebuje čevlje št. 39 je to ameriške mere 6½; št. 40 je 7, št. 41 je 8, 42 je 9, 43 je 10, 44 je 11 ženski čevlji so navadno manjši kot gornje mere. Tako bi na primer št. 38 bila ameriške mere 6 3/4 bi bila 5 in 3/4 pa 4.

Pri ženskih oblekah pa je razlika v označbi mere vedno za 1 točko. Na primer, če vam sorodnik piše, da nosi obleko št. 40, je to ameriške mere 32, št. 42 je ameriške mere 34, 44 je 36, 46 je 38, 48 je 40, 50 je 42 in 52 je 44.

Isto je pri meri za deklice. Evropska št. 38 je ameriška 12, 40 je 14, 42 je 16, 44 je 18, in 46 je 20.

Pri moških oblekah pa začnejo mere v Evropi s št. 42, kar je enako ameriški meri 33. št. 44 je ameriška 34, 46 je 36, 48 je 38, 50 je 39, 52 je 41, 54 je 42 in 56 je 44.

Pri moških srajcah pa je razlika v označbi sledeča: št. 35 pomeni ameriško mero 13½, 36 je 14, 37 je 14½, 38 je 15, 39 je 15½, 40 je 15¾, 41 je 16, 42 je 16½, 43 je 17.

Dolžinske mere: palec ali inča

— 2.54 cm, 1 milja — 1609.33 m. vim. O C — 32 F; O F — 17.78
Votle mere: pint — 0.57 l; 2 C, 100 C — 212 F, 50 C — 122 F, 10 C — 60 F.
Ploskovne mere: 1 akor — 1; 1 bušel (mernik) — 36.35 galon; 1 bušel (spid) — 181.74 l.
Vteži: 1 funt — 453.59 g; 1 unča — 28.35 g.
Toplotne mere: 9 Fahrenheitovih stepinj je enako 5 Celzije.

— V Združenih državah je dva milijona več žensk kot moških.

Se priporočamo

ZA POPRAVITI ALI STAVITI NOVO STREHO ALI ZLEBOVE.
VRŠIMO VSA V KLEPARSKO STROKO SPADAJOČA DELA.
NAŠE DELO JE POZNANO IN ZANESLJIVO

FRANK KURE

Lahko pišete na ta naslov:

R. F. D. No. 1, Route 44, Newbury, Ohio

Pokličite telefonično: JORDAN 4-5503

Za
vaš
pomembni
dan!

Drage neveste!

Ena pomembnih predpriprav za najlepši dogodek življenja, je izbira poročnih vabil.

Oglasite se pri nas in oglejte si najnovejše, pravkar dospele vzorce vabil, naznanil, papirnatih prtičkov, kozarčnih podstavkov, vžigalic, na katerih je natisnato Vaše in njegovo ime.

Ogled je popolnoma neobvezen!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

HE 1-0628

Cleveland 3, Ohio

POJOČA ŽELVA — Na umetnostni razstavi v Parizu so imeli tudi kitaro narejeno iz želvinega oklepa, kot jo kaže slika. Izdelana je bila baje v 17. stoletju.

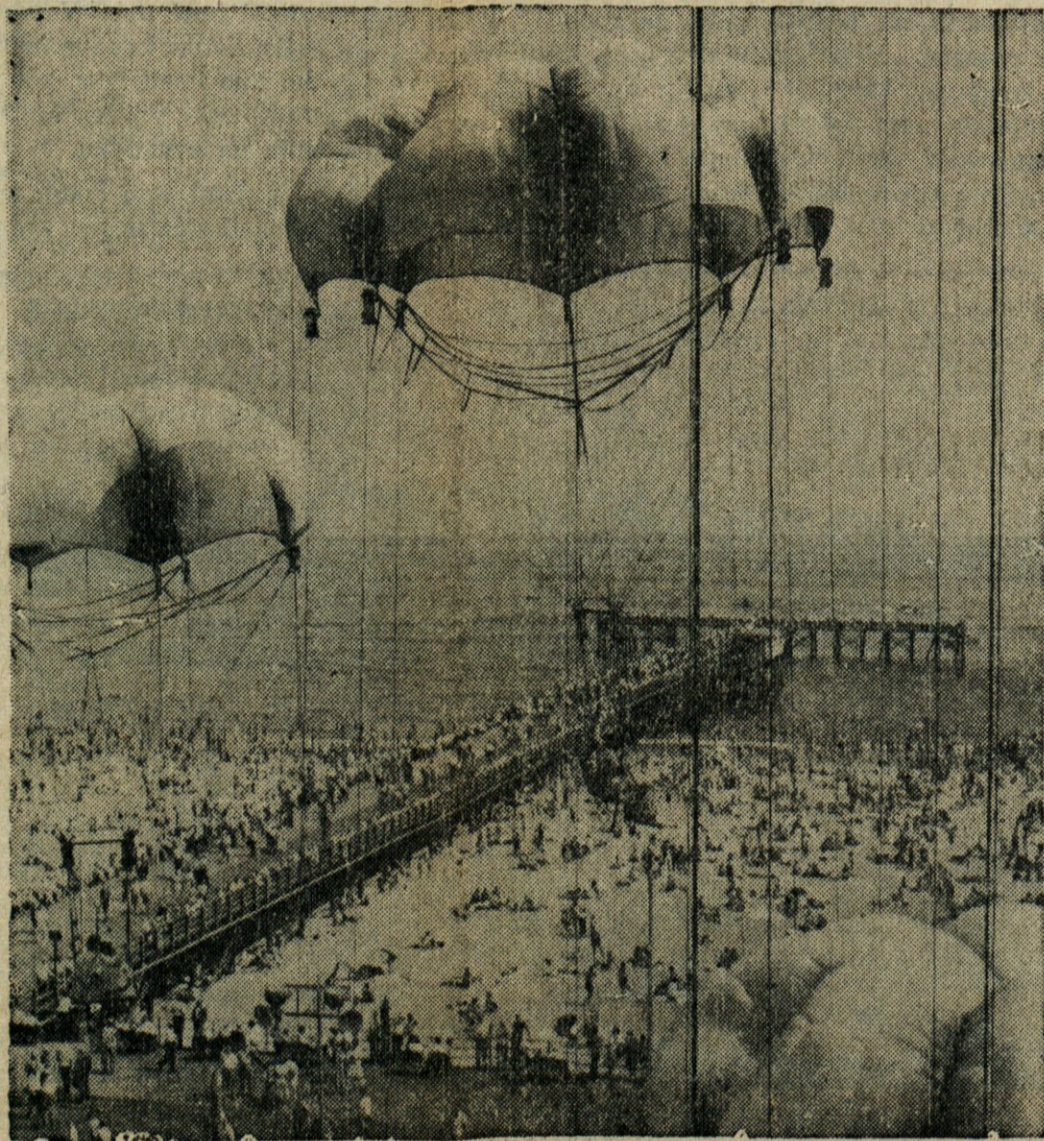

NIKDAR PRESTARA — Ida Karlson (na desni) ima že 84 let, vendar je skočila v obleki v jezero v Stockholmu na Švedskem in rešila iz njega 81 let staro Hedvigo Alm, ko se je prevrnil njen čoln.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

HOMEWOOD — By owner. 2 apt. frame, 5 and 3 rooms. Oil heat, new hot water heaters. 2 enclosed heated porches, large lot. Close to schools and churches, walking distance to I.C. Low taxes. Immediate possession. \$19,000. SY 8-3206. (146)

ZABAVA NA MORSKEM BREGU — Steeplechase Park na Coney Island v New Yorku je v letnih mesecih dobro obiskan, posebno kadar je jasno in vroče. Slika nam kaže ta priljubljeni prostor posnet iz višine.